

Γενική φορολογική πολιτική

Η φορολογική κυριαρχία εναπόκειται στα κράτη μέλη, ενώ η ΕΕ διαθέτει περιορισμένες μόνο αρμοδιότητες σε επίπεδο ΕΕ. Δεδομένου ότι η φορολογική πολιτική της ΕΕ στοχεύει στην ομαλή λειτουργία της ενιαίας αγοράς, η εναρμόνιση της έμμεσης φορολογίας τέθηκε επί τάπητος πριν από την άμεση φορολογία. Πρόσφατα δόθηκε προτεραιότητα στην πολιτική για την καταπολέμηση της επιζήμιας φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής. Τα φορολογικά μέτρα πρέπει να εγκρίνονται ομόφωνα από τα κράτη μέλη. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει το δικαίωμα γνωμοδότησης επί φορολογικών θεμάτων, με εξαίρεση τα θέματα που αφορούν τον προϋπολογισμό, για τα οποία είναι συννομοθέτης.

Νομική βάση

Το κεφάλαιο για τις φορολογικές διατάξεις (άρθρα 110-113) της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ([ΣΛΕΕ](#)), το οποίο αφορά την εναρμόνιση της νομοθεσίας σχετικά με τους φόρους κύκλου εργασιών, τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης και άλλες μορφές έμμεσης φορολογίας· το κεφάλαιο για την προσέγγιση των νομοθεσιών (άρθρα 114-118 ΣΛΕΕ), το οποίο καλύπτει τους φόρους που έχουν έμμεση επίπτωση στην εγκαθίδρυση της εσωτερικής αγοράς, με φορολογικές διατάξεις που δεν υπάγονται στη συνήθη νομοθετική διαδικασία· άλλες διατάξεις που σχετίζονται με τη φορολογική πολιτική και αφορούν την ελεύθερη κυκλοφορία προσώπων, υπηρεσιών και κεφαλαίου (άρθρα 45-66 ΣΛΕΕ), το περιβάλλον (άρθρα 191-192 ΣΛΕΕ) και τον ανταγωνισμό (άρθρα 107-109 ΣΛΕΕ).

Στα φορολογικά θέματα μπορεί να εφαρμοστεί ενισχυμένη συνεργασία (άρθρα 326-334 ΣΛΕΕ). Το βασικό χαρακτηριστικό των φορολογικών διατάξεων της ΕΕ όσον αφορά την έγκριση πράξεων είναι το γεγονός ότι το Συμβούλιο αποφασίζει για πρόταση της Επιτροπής με ομοφωνία, ενώ το Κοινοβούλιο έχει συμβουλευτικό ρόλο. Στις διατάξεις που θεσπίζονται στον τομέα της φορολογίας περιλαμβάνονται οδηγίες που στοχεύουν στην προσέγγιση των εθνικών διατάξεων και αποφάσεις του Συμβουλίου. Πεπεισμένη ότι η διατήρηση της ομοφωνίας σε όλες τις αποφάσεις σχετικά με τη φορολογία δυσχεραίνει την επίτευξη του επιπέδου φορολογικού συντονισμού που απαιτεί η Ευρώπη, η Επιτροπή υπέβαλε προτάσεις για μετάβαση στη [λήψη αποφάσεων με ειδική πλειοψηφία](#) όσον αφορά ορισμένες πτυχές της φορολογίας. Ωστόσο, τα κράτη μέλη απέρριψαν τις προτάσεις αυτές.

Η άμεση φορολογία αναφέρεται στους φόρους που επιβάλλονται επί του εισοδήματος, του πλούτου και του κεφαλαίου, σε ατομικό ή εταιρικό επίπεδο. Ο φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων (ΦΕΦΠ) δεν διέπεται από αυτές τις διατάξεις της ΕΕ (η δράση

της ΕΕ στον τομέα αυτόν βασίζεται στη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης). Πιο ανεπτυγμένη είναι η δράση της ΕΕ σχετικά με τον φόρο εισοδήματος των εταιρειών (ΦΕΕ), μολονότι εστιάζει αποκλειστικά σε μέτρα που συνδέονται με τις αρχές της ενιαίας αγοράς. Η έμμεση φορολογία συνίσταται σε φόρους που δεν επιβάλλονται στο εισόδημα ή στην περιουσία. Περιλαμβάνει τον φόρο προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ), τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης, τις εισφορές εισαγωγών και φόρους επί της ενέργειας ή άλλους περιβαλλοντικούς φόρους. Η ανάπτυξη φορολογικών διατάξεων σε επίπεδο ΕΕ στοχεύει στην ομαλή λειτουργία της ενιαίας αγοράς, ενώ η εναρμόνιση της έμμεσης φορολογίας έχει πραγματοποιηθεί σε προγενέστερο στάδιο και σε μεγαλύτερο βαθμό συγκριτικά με την άμεση φορολογία.

Στόχοι

Η στρατηγική της ΕΕ στον τομέα της φορολογικής πολιτικής αναλύεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «[Φορολογική πολιτική στην Ευρωπαϊκή Ένωση — προτεραιότητες για τα προσεχή έτη](#)». Η θέσπιση, η κατάργηση ή η προσαρμογή φόρων εξακολουθεί να εμπίπτει στην αρμοδιότητα των κρατών μελών. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να επιλέξει το φορολογικό σύστημα που κρίνει καταλληλότερο, υπό τον όρο ότι τηρεί τους κανόνες της ΕΕ. Στο πλαίσιο αυτό, βασικές προτεραιότητες της φορολογικής πολιτικής της ΕΕ αποτελούν η εξάλειψη των φορολογικών εμποδίων στις διασυνοριακές οικονομικές δραστηριότητες, η καταπολέμηση του επιζήμιου φορολογικού ανταγωνισμού και της φοροδιαφυγής, και η ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των φορολογικών αρχών για τη διασφάλιση του ελέγχου και την καταπολέμηση της απάτης. Η ενίσχυση του συντονισμού των φορολογικών πολιτικών θα διασφαλίσει ότι οι φορολογικές πολιτικές των κρατών μελών συμβάλλουν στους ευρύτερους στόχους πολιτικής της ΕΕ, όπως ορίστηκαν πρόσφατα στη [στρατηγική «Ευρώπη 2020»](#) για μια έξυπνη, βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη και [στην πράξη για την ενιαία αγορά](#).

Πρωτοβουλίες και πρόδος

Η [ετήσια έκθεση δραστηριοτήτων της Επιτροπής σχετικά με τη φορολογία](#) παρουσιάζει τα επιτεύγματα της ΕΕ και τα φορολογικά ζητήματα που μένει να αντιμετωπιστούν. Κατά την τρέχουσα νομοθετική περίοδο (2014-2019), δόθηκε προτεραιότητα στην πολιτική για την καταπολέμηση της φορολογικής απάτης και του επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού, υπό το πρίσμα των αποκαλύψεων στα μέσα ενημέρωσης όσον αφορά το μέγεθος του φαινομένου. Εξάλλου, συνεχίστηκαν οι εργασίες για τη μεταρρύθμιση του πλαισίου εταιρικής φορολογίας, ούτως ώστε να καταστεί η εταιρική φορολογία στην ΕΕ πιο δίκαιη και καλύτερα προσαρμοσμένη σε μια σύγχρονη ψηφιακή οικονομία στην εσωτερική αγορά. Μία ακόμη πολιτική προτεραιότητα που προέκυψε ήταν ο σχεδιασμός ενός οριστικού καθεστώτος ΦΠΑ. Στις σημαντικές πρωτοβουλίες συγκαταλέγονται και οι ακόλουθες:

Μια [δέσμη φορολογικής διαφάνειας](#) (18 Μαρτίου 2015), η οποία επιδιώκει να βελτιώσει τη διαφάνεια και τη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά τις διασυνοριακές φορολογικές ρυθμίσεις τους, με την κατάργηση της οδηγίας για τη φορολόγηση εισοδημάτων από αποταμιεύσεις, ούτως ώστε να εξορθολογιστεί η νομοθεσία σχετικά με την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών με την αξιολόγηση

περαιτέρω δυνητικών πρωτοβουλιών για τη διαφάνεια, σε συνδυασμό με την υποβολή εκθέσεων ανά χώρα από τις πολυεθνικές εταιρείες· με την αναθεώρηση του κώδικα δεοντολογίας για τη φορολογία των επιχειρήσεων, ούτως ώστε να καταστεί πιο λειτουργικός και αποτελεσματικός· με την καλύτερη ποσοτικοποίηση του φορολογικού χάσματος (για το οποίο δεν ευθύνονται μόνο η φοροαποφυγή και η φοροδιαφυγή), και με τη διάνοιξη του δρόμου για την προώθηση μεγαλύτερης φορολογικής διαφάνειας σε παγκόσμιο επίπεδο.

Ένα [σχέδιο δράσης για τη φορολόγηση των εταιρειών](#) (17 Ιουνίου 2015), το οποίο προσδιορίζει μια σειρά πρωτοβουλιών για την αντιμετώπιση της φοροαποφυγής, την εξασφάλιση βιώσιμων εσόδων και τη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος στην ενιαία αγορά. Το σχέδιο δράσης περιγράφει τέσσερις γενικούς στόχους: α) να αποκατασταθεί η σύνδεση μεταξύ της φορολογίας και της γεωγραφικής τοποθεσίας της οικονομικής δραστηριότητας· β) να διασφαλιστεί ότι τα κράτη μέλη μπορούν να αξιολογούν σωστά την εταιρική δραστηριότητα στην περιοχή δικαιοδοσίας τους· γ) να δημιουργηθεί ένα ανταγωνιστικό και φιλικό προς την οικονομική μεγέθυνση περιβάλλον εταιρικής φορολογίας στην ΕΕ· δ) να προστατευτεί η ενιαία αγορά και να διασφαλιστεί μια ισχυρή προσέγγιση της ΕΕ όσον αφορά ζητήματα εξωτερικής εταιρικής φορολογίας, μεταξύ άλλων μέτρα για την υλοποίηση των δράσεων του ΟΟΣΑ [για τη διάβρωση της βάσης και τη μεταφορά των κερδών](#), την αντιμετώπιση μη συνεργάσιμων φορολογικών δικαιοδοσιών και την αύξηση της φορολογικής διαφάνειας. Τον Οκτώβριο του 2016, η Επιτροπή πρότεινε να δρομολογηθεί εκ νέου η [κοινή ενοποιημένη βάση φορολογίας εταιρειών](#) (ΚΕΒΦΕ).

Μια [δέσμη για την πάταξη της φοροαποφυγής](#) (28 Ιανουαρίου 2016), η οποία περιλαμβάνει προτάσεις για συγκεκριμένα μέτρα με στόχο την αποτροπή του επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού, την ενίσχυση της φορολογικής διαφάνειας, και τη διασφάλιση ισότιμων όρων ανταγωνισμού για όλες τις επιχειρήσεις στην ΕΕ. Η δέσμη βασίζεται σε τρεις πυλώνες: α) εξασφάλιση αποτελεσματικής φορολογίας στην ΕΕ (με την οδηγία κατά της φοροαποφυγής και τη σύσταση για τις φορολογικές συμβάσεις)· β) βελτίωση της φορολογικής διαφάνειας (με την αναθεώρηση της οδηγίας για την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών)· γ) διασφάλιση ισότιμων όρων ανταγωνισμού (με την ανακοίνωση για την εξωτερική στρατηγική στον τομέα της αποτελεσματικής φορολογίας και τη «μαύρη λίστα» των φορολογικών παραδείσων).

Ένα [σχέδιο δράσης για τον ΦΠΑ](#) (7 Απριλίου 2016), το οποίο περιλαμβάνει α) αρχές για ένα μελλοντικό ενιαίο ευρωπαϊκό σύστημα ΦΠΑ· β) μέτρα για την αντιμετώπιση της απάτης στον τομέα του ΦΠΑ· γ) επικαιροποίηση του πλαισίου για τον καθορισμό συντελεστών ΦΠΑ· δ) σχέδια για την απλούστευση και τον εκσυγχρονισμό των κανόνων ΦΠΑ για το ηλεκτρονικό εμπόριο· ε) δέσμη μέτρων για τον ΦΠΑ προς όφελος των ΜΜΕ.

Η [δέσμη για τον ΦΠΑ στην ψηφιακή ενιαία αγορά](#) (1 Δεκεμβρίου 2016), η οποία επιδιώκει να εκσυγχρονίσει τον ΦΠΑ στο πλαίσιο του διασυνοριακού ηλεκτρονικού εμπορίου. Στόχος της δέσμης είναι να μειώσει το κόστος συμμόρφωσης με τον ΦΠΑ, το οποίο βαρύνει τις επιχειρήσεις όταν πραγματοποιούν διασυνοριακές πωλήσεις, να διευκολύνει τις διασυνοριακές εμπορικές συναλλαγές και να διασφαλίσει ισότιμους όρους ανταγωνισμού για τις επιχειρήσεις της ΕΕ, να καταπολεμήσει την απάτη στον τομέα του ΦΠΑ, και να αντιμετωπίσει τη συγκεκριμένη κατάσταση των ηλεκτρονικών

βιβλίων, τα οποία επί του παρόντος δεν υπόκεινται σε μειωμένους συντελεστές. Ένας από τους σημαντικούς στόχους της δέσμης για τη μεταρρύθμιση του ΦΠΑ είναι η πάταξη της διαβόητης αλυσιδωτής απάτης (carousel). Οι νέοι κανόνες για τον ΦΠΑ θα πρέπει να είναι πιο απλοί και συνεκτικοί, και να κατοχυρώνουν έναν νέο και οριστικό χώρο ενιαίου ΦΠΑ στην ΕΕ. Εν ολίγοις, το νέο σύστημα ΦΠΑ σχεδιάστηκε ώστε να είναι πιο θωρακισμένο έναντι της απάτης και εναρμονισμένο με τη σύγχρονη ψηφιακή και κινητή οικονομία.

Οι πρωτοβουλίες για τη [δίκαιη φορολόγηση της ψηφιακής οικονομίας](#) (21 Μαρτίου 2018), οι οποίες επιδιώκουν να διασφαλίσουν ένα δίκαιο και αποτελεσματικό σύστημα φορολογίας που είναι κατάλληλο για το ψηφιακό περιβάλλον, να χρησιμοποιήσουν νομοθετικές προτάσεις για την πλήρη αξιοποίηση της ψηφιακής παρουσίας, με την τροποποίηση του ορισμού της «μόνιμης εγκατάστασης», και να εισαγάγουν έναν ορισμό για την «ελάχιστη οικονομική ουσία». Η πρόταση της Επιτροπής θα τροφοδοτήσει επίσης τις διεθνείς εργασίες στον τομέα αυτόν, και ιδιαίτερα στο πλαίσιο της G20 και του ΟΟΣΑ.

Την 1η Ιανουαρίου 2018, τέθηκαν σε ισχύ νέοι κανόνες που υποχρεώνουν τα κράτη μέλη να παρέχουν στις φορολογικές αρχές πρόσβαση σε δεδομένα που συλλέγονται σύμφωνα με τη νομοθεσία για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες. Οι εθνικές φορολογικές αρχές θα έχουν άμεση πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικά με τους πραγματικούς δικαιούχους εταιρειών, καταπιστευμάτων και άλλων οντοτήτων, καθώς και στα αρχεία δέουσας επιμέλειας των εταιρειών ως προς τον πελάτη. Οι νέοι κανόνες θα δώσουν στις φορολογικές αρχές τη δυνατότητα να αντιδρούν με ταχύ και αποτελεσματικό τρόπο σε περίπτωση φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής, και να καταπολεμήσουν τα είδη δομών που επισημάνθηκαν στα [Paradise Papers](#).

Στο πλαίσιο του ευρύτερου στόχου για τη βελτίωση της δικαιοσύνης και της αποτελεσματικότητας των φορολογικών συστημάτων στην ΕΕ, οι συζητήσεις τόσο στην ΕΕ όσο και σε διεθνή φόρουμ, μεταξύ άλλων και στο πλαίσιο των δράσεων του ΟΟΣΑ για τη διάβρωση της βάσης και τη μεταφορά των κερδών, εστιάζουν στην ιδιαίτερη πρόκληση που συνιστά η φορολόγηση της ψηφιοποίησης. Το 2017, κατά τη διάρκεια της ομιλίας του για την κατάσταση της Ένωσης, ο Πρόεδρος Juncker ανακοίνωσε την πρόταση της Επιτροπής για τη θέσπιση κανόνων σε επίπεδο ΕΕ που να «επιτρέπουν τη φορολόγηση των κερδών πολυεθνικών επιχειρήσεων μέσω της ψηφιακής οικονομίας», ενώ το Συμβούλιο ενέκρινε, τον Δεκέμβριο του 2017, συμπεράσματα σχετικά με τη φορολόγηση της ψηφιακής οικονομίας.

Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει στηρίξει σε γενικές γραμμές τα προγράμματα της Επιτροπής στον τομέα της φορολογίας, δίνοντας προτεραιότητα κατά την τρέχουσα νομοθετική περίοδο στην πολιτική για την καταπολέμηση της φορολογικής απάτης/ διαφυγής και της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες. Οι συστάσεις του επικεντρώθηκαν ιδιαίτερα στον ρόλο των συγκεκριμένων φορολογικών δικαιοδοσιών και των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων στον επιθετικό φορολογικό σχεδιασμό.

Το ψήφισμα του Κοινοβουλίου σχετικά με τις [φορολογικές αποφάσεις τύπου «tax ruling» και άλλα μέτρα παρόμοιου χαρακτήρα ή αποτελέσματος](#), της 25ης Νοεμβρίου 2015, ήταν το προϊόν των εργασιών της Ειδικής επιτροπής σχετικά με τις φορολογικές αποφάσεις τύπου «tax ruling» ([TAXE 1](#)). Το κείμενο εφιστά την προσοχή σε ένα εμφανές παράδοξο: ότι ο ελεύθερος φορολογικός ανταγωνισμός και η έλλειψη συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών είχαν ως αποτέλεσμα να αποσυνδεθούν οι τόποι όπου παράγεται αξία από τους τόπους όπου φορολογούνται τα κέρδη και επομένως να διαβρωθεί η βάση φορολογίας εταιρειών και να σημειωθούν απώλειες εσόδων. Με το ψήφισμα αυτό, το Κοινοβούλιο ζήτησε:

- να ενισχυθεί η διαφάνεια, με τη συστηματική ανταλλαγή αποφάσεων και φορολογικών πληροφοριών και την υποβολή πληροφοριών στην Επιτροπή, και να κατοχυρωθεί η υποβολή δημόσιων εκθέσεων ανά χώρα (CBCR) από πλευράς των πολυεθνικών εταιρειών σχετικά με τα κέρδη, τους καταβληθέντες φόρους και τις ληφθείσες επιδοτήσεις·
- να δοθεί τέλος στα προτιμησιακά καθεστώτα και στις αποκλίσεις μεταξύ των εθνικών φορολογικών συστημάτων, και συγκεκριμένα να συμφωνηθεί πώς θα αξιολογούνται οι συναλλαγές στο πλαίσιο της ίδιας εταιρείας (μεταβιβαστική τιμολόγηση) και να οριστεί με σαφή τρόπο η «οικονομική ουσία»·
- να θεσπιστεί μια κοινή ενοποιημένη βάση φορολογίας εταιρειών (ΚΕΒΦΕ) ως ολοκληρωμένη απάντηση σε ζητήματα βάσης φορολογίας εταιρειών·
- να προσδιοριστεί ένα πλαίσιο για τις κρατικές ενισχύσεις φορολογικού χαρακτήρα, καθώς και κατευθυντήριες γραμμές για τον καθορισμό κατάλληλης μεταβιβαστικής τιμολόγησης· να λειτουργεί αποτρεπτικά η ανάκτηση παράνομων κρατικών ενισχύσεων έναντι των παράνομων κρατικών ενισχύσεων φορολογικού χαρακτήρα·
- να πραγματοποιηθεί η μεταρρύθμιση του κώδικα δεοντολογίας για τη φορολογία των επιχειρήσεων, ούτως ώστε να ενισχυθεί η διαφάνεια, η λογοδοσία και η συμμετοχή τόσο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου όσο και των εθνικών κοινοβουλίων·
- να ενσωματωθεί η καταπολέμηση της φοροαποφυγής σε άλλες πολιτικές και επιχειρηματικές δραστηριότητες, μεταξύ άλλων από πολυεθνικές εταιρείες, τράπεζες, παρόχους χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών και φορολογικούς συμβούλους·
- να προστατεύονται καλύτερα οι καταγγέλτες.

Με έναυσμα τα έγγραφα του Παναμά και τις αποκαλύψεις LuxLeaks, που ανέδειξαν την ανάγκη για μεγαλύτερη συνεργασία και διαφάνεια, όχι μόνο εντός της ΕΕ αλλά και παγκοσμίως, το προϊόν των δραστηριοτήτων της επιτροπής TAXE 1 αποτέλεσε τη βάση για το έργο της επιτροπής [TAXE 2](#). Με βάση τα ευρήματα της TAXE 2, το [ψήφισμα](#) του Κοινοβουλίου της 6ης Ιουλίου 2016:

- ζητεί να επιβάλλονται κυρώσεις όχι μόνο σε βάρος των μη συνεργάσιμων φορολογικών δικαιοδοσιών που περιλαμβάνονται σε μαύρη λίστα φορολογικών παραδείσων, αλλά και σε βάρος εταιρειών, τραπεζών και λογιστικών και

νομικών επιχειρήσεων, με δυνατότητα να ανακαλείται η άδειά τους άσκησης επιχειρηματικής δραστηριότητας·

- τονίζει τον αρνητικό αντίκτυπο των φορολογικών καθεστώτων που είναι ευνοϊκά προς την ευρεσιτεχνία (patent box), τα οποία χρησιμοποιούνται ως επί το πλείστον από πολυεθνικές εταιρείες για σκοπούς φοροαποφυγής·
- επαναλαμβάνει τις προτάσεις σχετικά με την κοινή ενοποιημένη βάση φορολογίας εταιριών (ΚΕΒΦΕ) και τη μεταβιβαστική τιμολόγηση, η οποία διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στη μεταφορά κερδών.

Το ψήφισμα κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν τηρούνται πάντα οι διατάξεις περί κρατικών ενισχύσεων, και ζήτησε να ληφθούν μέτρα για την αντιμετώπιση της κατάστασης.

Η Επιτροπή για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, φοροαποφυγή και φοροδιαφυγή ([PANA](#)) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου βασίστηκε στις εργασίες σχετικά με τη φορολογία, στις οποίες δόθηκε έμφαση νωρίτερα κατά την τρέχουσα κοινοβουλευτική περίοδο, και ιδιαίτερα στα ψηφίσματα που προετοίμασαν οι επιτροπές TAXE 1 και TAXE 2 και ενέκρινε το Κοινοβούλιο, καθώς και στο ψήφισμα για την [επίτευξη διαφάνειας, συντονισμού και σύγκλισης στις πολιτικές όσον αφορά τη φορολογία των εταιρειών](#), το οποίο εντόπισε ρυθμιστικά κενά και προκλήσεις ως προς την εποπτεία στο πλαίσιο της αντιμετώπισης φορολογικών ζητημάτων. Η [σύσταση του Κοινοβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 2017](#), η οποία βασίστηκε σε έκθεση της επιτροπής PANA, τόνισε την ανάγκη για:

- την πλήρη εφαρμογή και την αποτελεσματική επιβολή της νομοθεσίας, αποτελεσματικούς μηχανισμούς εποπτείας, την ενίσχυση των νομικών μέσων, και τον ηγετικό ρόλο της Επιτροπής στην καταπολέμηση, σε παγκόσμιο επίπεδο, της φοροαποφυγής, της φοροδιαφυγής και της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες·
- ενισχυμένη και αποτελεσματική διαφάνεια, την ενοποίηση τυποποιημένων πληροφοριών και τη διασύνδεση των αρχών, την πρόσβαση σε υφιστάμενα μητρώα και τη δημιουργία νέων·
- συντονισμένες προσπάθειες για την υιοθέτηση ενός αποτελεσματικού και αξιόπιστου καταλόγου δικαιοδοσιών όπου επικρατεί το απόρρητο·
- μέτρα που διασφαλίζουν τη συμμόρφωση των φορολογικών δικαιοδοσιών, των φορολογουμένων και των διαμεσολαβητών·
- την αποτροπή της φοροαποφυγής και της φοροδιαφυγής και την προστασία των πραγματικών δικαιούχων·
- την αξιοποίηση διεθνών εργαλείων μόχλευσης (αρχή του θετικού καταλόγου) παράλληλα με την παροχή υποστήριξης προς αναπτυσσόμενες χώρες για την καταπολέμηση της φοροαποφυγής και της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες·
- μέσα προστασίας των καταγγελλών·

- τον εξορθολογισμό του τρόπου λειτουργίας της ΕΕ όσον αφορά τη θέσπιση φορολογικών διατάξεων· και
- την ενίσχυση του δικαιώματος εξέτασης των πραγμάτων του Κοινοβουλίου και την ταχεία εφαρμογή των συστάσεων.

Την 1η Μαρτίου 2018, το Κοινοβούλιο συνέστησε Ειδική Επιτροπή για το οικονομικό έγκλημα, τη φοροδιαφυγή και τη φοροαποφυγή ([TAX3](#)). Βασιζόμενη στο έργο των προκατόχων της (TAXE 1, TAXE 2 και PANA), η επιτροπή θα διερευνήσει βασικά ζητήματα, και μεταξύ άλλων την ψηφιακή φορολογία, τα εθνικά προγράμματα ιθαγένειας και την απάτη στον τομέα του ΦΠΑ.

Dario Paternoster
10/2018

